14/11/2025

14 Νοεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Νεομάρτυς Κωνσταντίνος ο Υδραίος

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 14 Νοεμβρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αποστόλου Φιλίππου, του Αγίου Γρηγορίου, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά, του Οσίου Ευφημιανού της Λύσης της Μεσαορίας και του νεομάρτυρος Κωνσταντίνου του Υδραίου, πολιούχου της Ρόδου.

- Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος – Καθηγητής

Άγιος Νεομάρτυς Κωνσταντίνος ο Υδραίος

Ένας από τους εξισλαμισμένους χριστιανούς αγίους Νεομάρτυρες είναι και ο άγιος Νεομάρτυρας Κωνσταντίνος ο Υδραίος, ο οποίος πλήρωσε με το μαρτυρικό του θάνατο την απόφασή του να εγκαταλείψει το Ισλάμ και να επιστρέψει στην Εκκλησία.

Γεννήθηκε στην Ύδρα το 1770, από ευσεβείς γονείς, τον Μιχαήλ και την Μαρίνα Δημαρά. Όταν έγινε δεκαοχτώ χρονών αποφάσισε να φύγει από το άγονο νησί και να πάει στη Ρόδο για καλλίτερη ζωή, παρ' όλες τις αντιρρήσεις της μητέρας του. Εκεί συνάντησε κάποιους πατριώτες του και άλλαξε διάφορες εργασίες. Κατέληξε στη δούλεψη ενός παντοπώλη, όπου είχε την ευκαιρία να γνωρίσει πολλούς Τούρκους και Εβραίους και έκανε μαζί τους παρέα. Μάλιστα ένας τούρκος, ονόματι Χασάν Κιρζά, του πρότεινε να παντρευτεί την αδελφή του Μενιρέμ. Ύστερα από αυτό ο παντοπώλης τον απέλυσε και ο Κωνσταντίνος έμεινε άνεργος. Ένας φίλος του Τούρκος μεσολάβησε να γνωρισθεί με τον Τούρκο διοικητή της νήσου Χασάν Καπιτάν, να τον πάρει στην υπηρεσία του στο αρχοντικό του. Ο εργοδότης του εκτίμησε τα χαρίσματά του και τον έκαμε ιπποκόμο του.

Έμεινε κοντά του τρία χρόνια, όπου έζησε στην τρυφή, με τιμές και απολαύσεις. Σε ένα τρικούβερτο γλέντι, κατά τη διάρκεια ενός Ραμαζανιού, μέθυσε και τότε βρήκαν την ευκαιρία οι τούρκοι να τον ντύσουν μουσουλμάνο και να του κάμουν περιτομή, δίνοντάς του το μουσουλμανικό όνομα Χασάν. Το γεγονός μαθεύτηκε σε όλη τη Ρόδο και έφτασε μέχρι την Ύδρα, γεμίζοντας με πίκρα τους γονείς του. Ο πατέρας του δεν άντεξε και πέθανε σε λίγο καιρό και έμεινε η μητέρα του μόνη να θρηνεί μέρα και νύχτα το χαμένο παιδί της! Κάποια χρήματα που της έστειλε δεν τα δέχτηκε και του τα επέστρεψε.

Σε λίγο καιρό αποφάσισε να μεταβεί στην Ύδρα, ντυμένος με τα μουσουλμανικά ενδύματα. Όμως συνέβη το απροσδόκητο, κανένας δεν του μιλούσε. Οι γυναίκες στα σοκάκια έκλειναν τις πόρτες τους να μην τον δουν. Όταν έφτασε στο πατρικό του η μητέρα του δεν του άνοιξε και του είπε: «φύγε, ξένε, εγώ δεν γέννησα γιο Χασάν, ο γιός μου ο Κωσταντής πέθανε»! Η στάση της μητέρας του τον συγκλόνισε. Αισθάνθηκε ίλιγγο και ζήτησε λίγο νερό από μια γειτόνισσα, εκείνη του έδωσε, αλλά έσπασε τη στάμνα γιατί τη θεώρησε μολυσμένη από τον εξωμότη! Αυτό ήταν, συνήλθε και συνειδητοποίησε το μεγάλο κρίμα του!

Γύρισε στη Ρόδο και έκλαιγε απαρηγόρητα για την άρνηση της πίστης του στον αληθινό Θεό. Τα χρήματά του τα μοίραζε στους φτωχούς. Μέσα στην αφόρητη θλίψη του πήρε τη μεγάλη απόφαση να ξεπλύνει με το αίμα του την άφρονα

επιλογή του. Βρήκε έναν καλό πνευματικό στον οποίο εξομολογήθηκε το σφάλμα του και του κοινοποίησε την απόφασή του να ομολογήσει δημόσια την μεταστροφή του στο Χριστό. Ο εξομολόγος τον συμβούλεψε να φύγει μακριά και να αποφύγει το μαρτύριο, διότι φοβόταν πως δεν θα άντεχε τα μαρτύρια και θα εξισλαμίζονταν για δεύτερη φορά.

Ο Κωνσταντίνος υπάκουσε, πέταξε την τούρκικη αμφίεση και έφυγε για την Κριμαία, όπου δεν υπήρχαν τούρκοι, ζώντας ως συνειδητός Χριστιανός με προσευχή, νηστεία και ασταμάτητα δάκρυα μετανοίας. Μετά από καιρό κατέβηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου αναζήτησε έμπειρο πνευματικό να τον συμβουλευτεί πως θα έφτανε στο μαρτύριο. Εκείνος τον παρουσίασε στον Πατριάρχη, άγιο Γρηγόριο Ε΄, ο οποίος τον άκουσε με προσοχή και του σύστησε να μεταβεί στο Άγιο Όρος για να ενισχυθεί πνευματικά και να πάρει δύναμη, αποτρέποντάς τον να οδηγηθεί στο μαρτύριο, με το φόβο μήπως δειλιάσει.

Ακολουθώντας τις προτροπές του αγίου Πατριάρχη, πήγε στο Άγιο Όρος το 1799, στη Μονή Ιβήρων, όπου έμεινε πέντε μήνες προσευχόμενος και κλαίγοντας νυχθημερόν. Είχε την ευλογία να γνωρίσει τον άγιο Νικόδημο Αγιορείτη (1749-1809), ο οποίος έγινε ο «αλήπτης» του, δηλαδή αυτός που τον προετοίμασε για το μαρτύριό του. Έλαβε μάλιστα και το μοναχικό σχήμα.

Τον επόμενο χρόνο πήρε τις ευλογίες των πατέρων της Μονής και αψηφώντας στις νουθεσίες τους να μείνει κοντά τους, αναχώρησε για τη Ρόδο, για να τακτοποιήσει τη μεγάλη εκκρεμότητά του, έχοντας μαζί του τη δύναμη της Υπεραγίας Θεοτόκου Πορταΐτισσας. Τράβηξε ίσια για το αρχοντικό του Χασάν, στον οποίο γνωστοποίησε ότι είναι ο Κωνσταντίνος και πρώην Χασάν, που ξανάγινε Χριστιανός. Ο τούρκος αξιωματούχος προσπάθησε να τον πείσει να ασπασθεί ξανά το Ισλάμ, τάζοντάς του χρήματα, τιμές και αξιώματα. Εκείνος όμως έμεινε αμετάπειστος και μάλιστα παρότρυνε τον Χασάν να γίνει και αυτός Χριστιανός, για να απολαύσει την Βασιλεία των Ουρανών! Ο τούρκος έγινε έξαλλος από το θυμό του και έδωσε εντολή να τον ρίξουν στη φυλακή του «Ζιντανίου» στον Πύργο των Ιπποτών και να αρχίσουν τα πιο φρικτά βασανιστήρια, ώσπου να αλλάξει γνώμη.

Σε τρείς ημέρες τον οδήγησαν πάλι μπροστά του, αλλά και πάλι δοκίμασε την απόλυτη άρνηση του Μάρτυρα να μείνει πιστός στο Χριστό. Τότε έδωσε εντολή για πιο επώδυνα βασανιστήρια. Του ξερίζωσαν τα μαλλιά του, του ξέσκισαν τις σάρκες του με σιδερένια νύχια, του έσπασαν τα σαγόνια με πέτρες. Τον λοιδορούσαν λέγοντάς του: «Ας έλθει ο Χριστός σου, να σε σώσει»! Του φόρεσαν χονδρές αλυσίδες και τον έριξαν ξανά στη φυλακή. Κάθε μέρα τον ρωτούσαν αν άλλαξε γνώμη και τον ράβδιζαν ανελέητα πεντακόσιες φορές. Του ξερίζωσαν τα νύχια και

τον πέταξαν αιμόφυρτο στη φυλακή, όπου αξιώθηκε να δει ένα βράδυ τον Κύριο, ο Οποίος τον θεράπευσε από τις πληγές του! Μάλιστα το θαύμα αυτό το είχαν δει και οι άλλοι κρατούμενοι, όπως και τούρκοι, οι οποίοι απέδωσαν το θαύμα της θεραπείας του στον Αλλάχ, για να εξισλαμισθεί! Όμως ο μάρτυρας έμεινε εδραίος! Ένα άλλο βράδυ ουράνιο φως έλουσε το κελί του. Το φως αυτό το είδαν όλοι και το πληροφορήθηκε και ο Χασάν. Κάποιος Χριστιανός του πήγαινε κρυφά τη Θεία Κοινωνία στη φυλακή.

Το μαρτύριο κράτησε πέντε μήνες. Ο Χασάν τον κάλεσε για τελευταία φορά να αρνηθεί το Χριστό. Αλλά εκείνος ομολόγησε με μεγαλύτερη δύναμη την χριστιανική του πίστη. Έτσι αποφάσισε να τον θανατώσει, δι’ απαγχονισμού. Ο τριαντάχρονος Μάρτυρας ζήτησε και κοινώνησε τα Άχραντα Μυστήρια και οδηγήθηκε στον τόπο της εκτέλεσης και έλαβε το αμαράντινο στεφάνι του μαρτυρίου. Ήταν 14 Νοεμβρίου του 1800. Πάνω από το κρεμασμένο άψυχο τίμιο λείψανό του φάνηκε φωτεινός σταυρός. Το σώμα του αγόρασαν οι πιστοί της Ρόδου, το οποίο έθαψαν με τιμές. Το 1803 ήρθες η μητέρα του στη Ρόδο να παραλάβει τα ιερά λείψανα του Μάρτυρα γιού της. Με καμάρι τα μετέφερε στην Ύδρα. Αλλά την ώρα που τα απίθωνε στο μητροπολιτικό ναό ξεψύχησε αγκαλιά με αυτά! Η μνήμη του εορτάζεται στις 14 Νοεμβρίου, την ημέρα του μαρτυρίου του.